

Станислав ПЕТКОВСКИ

"АБЕ МАКЕДОНЧЕ" -ЦАРСТВО НА ДЕМИНУТИВИ

Во сеопштата т.н. "паника" во ЕУ, по неизгласаните референдуми во Франција и во Холандија, очигледно е дека критериумите и насоките во неа се ме-

нуваат.

А ние, малите држави, иако внатре во нив не сме мали, "малите" наивни стратегии не ставаат во "мало", и како што милуваме си се нарекуваме "Македонче"; "Државче" и сл.

"Нормално" од аспект на деминутив - Македончето и овој пат "последно ќе се разбуди" и ќе види дека "одело" во некој си "крив правец". Нормално, вела, токму поради тоа дека кормилото на државата и овој пат е во рацете на слична гарнитура како и кон крајот на 80-тите и на почетокот на 90-тите. Ако се сеќавате, тогаш изгледаше неверојатно Југославија да се распадне, пред тоа изгледаше неверојатно Берлинскиот ѕид да падне, но ете... Македонците последни се "освестија" од летаргијата за некоја си СФРЈ, додека политичката гарнитура на Словенците, десет години порано се подготвуваше за тоа. Дури и сè уште нашето осамостојување е со "ПРАВО НА СТАПУВАЊЕ ВО СОЈУЗ СО ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ ДРЖАВИ". Тогашната ВМРО-ДПМНЕ "врескаше" и инсистираше за што побрзо осветување, а другите им велеа "ШТО ВИ Е ВАМ?!?".

Така е и сега. Проширувањето на ЕУ ретерира, но ние само поединечните изјави на некој од ЕУ администрацијата, кои не се обврзувачки, ги третираме во медиумите и си се правиме како да е сè по старо. Да живее СФРЈ, ДА ЖИВЕЕ БРАТСТВОТО И ЕДИНСТВОТО И ПРУГАТА.

Не е ништо лошо што некои ев-

ропски држави разбраа дека проширување и само проширување не е развој, не е добро. Наспроти нив, мудрите и стратешки (посимпатични и ефикасни) Американци, ако можеа и Иран ќе помогнеа да се приклучи кон ЕУ, само за да не биде ЕУ ефикасна како нив.

Но, ние и натаму со исти средства, со ист ентузијазам, со исти рамковни договори, со глорифицирање на резултатите од Прашалникот, не си се грижиме за сопствената држава, нација, етнички заедници и сл. Најпосле, подобро е така приклучени. Која и да е политичка гарнитура на власт ќе сака да ја втурне сопствената одговорност во ОПШТАТА ЕУ ОДГОВОРНОСТ - што побрзо!!! Нашата порака е како: "ајде, што побрзо да се вклучиме, дека овие нашиве Албанци стигнаа до знаме!" Кога ќе се приклучиме, тоа ќе биде работа на ЕУ, а не на нас и на нив. А поделбата на "НАС" и "НИВ" оди сè побрзо и побрзо, наспроти општите и лицемерни ентузијазми и од двете страни.

Територијалната поделба и РЕФЕРЕНДУМОТ беа проследени со пропаганда "НИЕ ВО ЕУ". Територијалната поделба се "направи", референдумот пропадна, а што ако не отидеме во ЕУ. Чија е тогаш "ПОЛИТИЧКАТА ОДГОВОРНОСТ" со што мафтаа заговарачите на пропагандата на референдумот и за територијалната поделба, која беше повеќе "како за ЕУ", а не за домашните жители. Сега сме подалеку од ЕУ, која си има свои грижи. Ај, сега!!! Во која насока и како? Токму и на ова се потврдува правилото дека оној, или оние, кои одат само на план А, а немаат резервен план Б, или Ц, го плаќаат цехот (со "ц"). ЕУ си има план Б. Очигледно е дека планот Б е "затворени до понатаму".

А, очигледна е и христијанската реакционерна компонента во Ев-

ропа, наспроти муслиманскиот фундаментализам, едноставно Европјците не сакаат во нивната ЕУ да се зголеми процентот на муслимани. Така, очигледно е дека и покрај говорите "во ракавици" својствени на ЕУ дипломатите, крајната цел е таа. Каде што во државите во Европа ќе има феномен на "ЛЕ ПЕН", таму политичките гарнитури ќе калкулираат со христијанството и ќе се плашат од реакцијата и зголемувањето на поддршката кон "ЛЕ ПЕН" феномените. Најпосле, токму државите во кои не успеа референдумот имаат развиено такви феномени. Ова не е ниту расизам, ниту недемократичност, ова е стратегија и задоволување на потребите на СВОИТЕ ОД СВОИТЕ. Ако ние сме учени, преку наши поединци, да ја "тераме" агендата на други, тоа не е правило и за сите други.

Но, како и да е, нам ни останува "играријата" со ЕУ, те сме поблиску, те сме подалеку. Потоа само уште ова, па само уште она. И... додека ние си играме така, другите околу нас, дел по дел, кини, дел по дел нижи... и кога повторно ќе се осветиме, ооооп - половина држава ја нема, друга нација направила демографска невооружена окупација. Оооооп, пола нација ја нема, отишла во Австралија, Канада, Америка и... потоа не е важно, и онака ќе нема што да се интегрира.

Ваквиот песимизам не е теорија на заговор, но својство на сите добри стратегии е да се земаат предвид сите АЛТЕРНАТИВИ, од најпесимистичките до најоптимистичките. Сум се изнаслушал приказни за банкрот на поединци и на фирми, кои имале стратегија од типот: "Ако земам од ваму, потоа тоа ќе го направам волку, а со тоа ќе земам поевтино од оној, бидејќи имам доверба во него, потоа кога тоа ќе го помножам со толку и јас на крај еее...богат!!!"